

Zájem nepolevuje, lístky mizí, festival pokračuje, všichni šlí

Další festivalový den je za námi, 14 dní zábavy nás ještě čeká. Ale nepředsbíhejme a pojďme se podívat, co se na folkláckých dělo včera. Ráno, když ještě většina návštěvníků i pořadatelů vyspávala, proběhl start 10. ročníku Běhu městem šťastných lásek. Jedná se o benefiční proběhnutí Telčí a zúčastnit se můžete až do 8. srpna. Náš program pak začal klasicky pohádkou v parku. Již podruhé pro děti zahrál Pepíno von Dráček, a to doslova. V příběhu Princezna z obrázku totiž hraje na nástroje ze středověku. U Lodiček jako první vystoupil písničkář, moderátor a vloger Dušan je tu Jakodoma. Na něj navázala sedmikráska českého undergroundu alias Fousáč. A jako poslední zahrála při soumraku nad vodou Pocta Haně Hegerové, prostě drinčík-pohoda-vzpomínání. Kocoury odpálila pálená hlína neboli hvězdný prach neboli Terrakota. Po nich na podium již podruhé vlezlo MeziMěsto a mimo známé skladby potěšili publikum novými z čerstvého alba s názvem *Pramen, co neuteče*. Velká fronta se opět vytvořila před cirkusovým šapitó v parku. Teacrobat od Cirko Hopley je podle mnohých zážitků, o který letos nelze přijít, tak se můžete přijít podívat ještě dnes, zítra a pozítří od šesti! A u velkých front ještě zůstaneme. Jedna moc moc velká vznikla před koncertem Bratří Ebenů a Báry Hrzánové a Conduranga. Toto spojení vtipných textů od tří bratrů a originální latinsko-americké hudby

Báry a jejich melody boys sklidilo na zámku velký úspěch. A pak přišlo dilema. O půl jedenáctě totiž začínali jazzoví Šouflšou na Nocturnu na Panském dvoře i předčítání poezie Jana Zahradníčka na židovském hřbitově v rámci nové Poetické scény. A oba programy si našly své fanoušky. Podle svědků márnice na místě posledního odpočinku praskala ve švech. Ti, co se už nevešli, ale přesto nechtěli o přednes veršů přijít, se nechali texty unášet zvenku. Tuto jedinečnou atmosféru znovu asi jen tak nezažijete, poetickou scénu určitě sledujte na webu, ať vám neutečou další zážitky! A teď vzhůru do dalšího nádherného dne, čas se nám pomalu krátí. *Emča*

Florecitas, Kérmideretvár, Elka

Dnešní lodičkovou scénu zahájí OneMan Swing – tedy Ondřej Vyhnaň, který zastane celou swingovou kapelu. Po něm nás Pavla Žožo Ambrožová a Kateřina Syrná provedou napříč folkem, rockem, jazzem i šansonem. A na závěr si dáme folk-swing-latin-jazzové trio Rendez-fou, tedy, jak říkají v Bretani, „Setkání bláznů“.

Víta Marčík – Sněhurka a sedm trpaslíků

Víta je nekorunovaný král pouličního komediantství. Jeho nekorunovační klenoty čítají pomalovanou dodávku plnou složitých dřevěných konstrukcí, otrhané a oprýskané rekvizity (čím omlácenější, tím lepší) a prastarou kytaru. Co ale s nimi tenhle arcišašek dokáže vykouzlit je k neuvěření. Do pohádky (dnes půjde o na Vítovy poměry docela klasickou Sněhurku) vtáhne diváky nehledě na věk a než se vzpamatují, budou náležitě rozesmátí, poučení i dojatí. To platí i pro vás, vy tam vzadu se Zpravodajem v ruce!

Laki Mari

Laki Mari jsou muzikanti, kteří se shlíží v propojování folklórní hudby s moderními žánry. Svůj folklór-jazz-rock hrají v zastoupení dvou hlasů, el. kytary, synth piana a bicích, nicméně také experimentují s obměnami nástrojů, zvuků a hlasových rejstříků. Textově sdělují potřebu chránit zvířata a planetu, stát za jejich právy a upozorňovat na společenské i mezilidské problémy.

Hluboké nedorozumění

Poetické texty, melodie s nádechem folku a kapka recese. To jsou, jak říkáme zkráceně my experti, HLBKNDZRZMNíčka. Je to kapela ukutá v plamenech táboráku a vybroušená společným jamováním, tedy našemu srdci velice blízká záležitost. Žánrově čkejte zejména vlastní folkové i tramské písně a hlavně pohodovou kamarádkou atmosféru, která koncert HLBKNDZRZMNíček vždy provází. A pokud vám nebude stačit odpolední koncert na Kocourech, přijďte na Hluboké nedorozumění i večer na Panský dvůr, následovat bude kamarádký jam, ke kterému se může kdokoli přidat.

Invisible World

Efe Turumtay (housle) pochází z Istanbulu, Nikola Zarić (akordeon) ze Srbska, Kamil Slezák (bicí) z Moravy – a Tomáš Liška (kontrabas) je sezval dohromady, aby vznikl „Neviditelný svět“. Invisible World přesvědčivě váže hudební vlivy odlišných kultur do celku, který nezní jako „mix toho a toho“, ale jako moderní jazzem říznutá world music vycházející z bohaté kultury neznámého národa. Je to klidná, zahloubaná instrumentální muzika, kde má každý tón a každá pauza své místo; nejvyšší úroveň dokládají i ceny sesbírané z celého světa. Invisible World ale nechýbí lehkost a radost z muziky samotné, abyste si je užili, nemusíte mít vystudovanou muzikologii, stačí zavřít oči a čekat, kam vás východní vítr zaneše.

Robert Křestán a Druhá tráva

Rozeberme si tuto kapelu na součástky. Prvně k Robertu Křestánovi: překladatel, multiinstrumentalista, průkopník folkového chrapláku a guru rozcuchaného účesu. Čím se ale navzdory vtesal do základních kamenů české hudební scény, jsou nezaměnitelné texty. Přinejme si to, folk s sebou nutně nese lehkou dávku patosu, Robert s ním ale umí nakládat tak, aby vyvolával ty nejsilnější emoce bez kýče, aby slova vykreslovala metaforické obrazy bez přebujelé poetičnosti. Nyní k Druhé trávě: pět Muzikantů (s velkým tučným M) představuje naprostý vrchol muzikantského kumštu. Na pódiu kolem nich roste kupa hudebních nástrojů, z nichž každý ovládají na mistrné úrovni. Hudba Druhé trávy je rovnocenným partnerem textů, díky čemuž si bluegrassové instrumentální pasáže vychutnate stejně, jako zpěvné refrény.

Víta Marčík
Tři zlaté vlasy děda Vševeda

Lucie Kotrbová, Křížová-Krupička Janáček-Dvořák, JASA

Parta starýho Hrouze
Žožo a Syrka & Los Losos

Kluk z Husovky
Marien

Monopól open jam

DRBY Mário Bihári měl po koncertě velký hlad – nevycítil totiž, že přes koncert seděl v zákulisí vedle špeku a stačilo na něj jen skočit. Naštěstí mu Vojta nabídl pizzu od pozdního oběda.

Matěj včera zachránil celkem obstojný Ančin ananas, co žil na dně koše v zádveři. Doufáme, že brzo někde najde krabí hambáče.

Tonda má zásobu jerky různých chutí na žvýkání, na svíčkovou se dá celkem dobře zvyknout.

Emeritní pořadatelé jsou zdaleka nejlepší ve zpomalení chodu festivalu a myslíme to v dobrém. Díky Anežko, Hanko, Cahy, Jáchyme, Kelly, Luigi a Machu!

Pokud se zrovna nehraje pohádka v parku, nebo není program v cirkusovém šapitó, či snad nezni náměstím hudba z Kocourů, je správný čas na návštěvu dílniček. Na dvoře Lidušky jsou připravena tvořeníčka pro malé i velké návštěvníky. Kromě malování na sklo či slepování dřevěných modelů si můžete vyrobit lapač Slunce nebo andílka z ovčí vlny. Pokud byste se chtěli zkrášlit na večerní koncert, na dvoře vám zapletou bavlnkové copánky a natřpytí obličej. Jedna z dílniček se specializuje na pletení prstýnků z kožených řemínků a podtáček z provazu. V jiné vám poradí, jak si uháčkovat včeličku, v další si vyzdobíte dřevěnou truhličku. A to zdaleka není všechno! Dílniček je na dvorku habaděj, tak se stavte. A třeba se vám podaří překonat místní rekord ve stavění věže z dřevěných kostek, který je teď na výšce 5 metrů.